

مراقبت مبتنی بر شواهد در پرستاری

اعظم قریانی؛ کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران ban_13700@yahoo.com

رضوان غفاریادگان؛ کارشناس ارشد پرستاری دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

شبهین عسکری؛ کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

زمینه و هدف:

مراقبت مبتنی بر شواهد به عنوان راهی برای ارتقای استانداردها و خدمات مراقبت بهداشتی مورد تأکید سیاستگذاران نظام سلامت است. طی سالهای اخیر کاربرد مراقبت مبتنی بر شواهد در پرستاری افزایش یافته است لذا پرستاران که اعمال خود را بر اساس مدارک و شواهد علمی پایه گذاری نموده اند تصمیمات بهتری را اتخاذ کرده، مراقبت با کیفیت بالاتری را ارائه کرده، از مدت بستری و هزینه‌های بیمارستان کاسته و هزینه اثربخشی بهتری را برای بیمار و سازمان به ارمغان آورده‌اند. این مطالعه با هدف بررسی پرستاری مبتنی بر شواهد و عوامل موثر بر کاربرد این قرایندها در پرستاری انجام گرفته است.

روش کار:

این مطالعه یک مرور جامع است که با جستجوی وسیع در پایگاههای اطلاعاتی «Nursing consult, pubmed, science direct» و «Nursing index» با استفاده از کلیدواژه های «evidence-based caring, nursing & education» انجام شد. از بین مقاله‌ها، مقالات دارای طرح توصیفی مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج حاصل تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها:

مراقبت بر پایه شواهد در سلامت عمومی موثر است و یک چارچوب مفید را برای بهبود عملکرد فردی و سازمانی فراهم می‌کند. این شیوه اکنون به همه عرصه‌های خدمات بهداشتی نفوذ کرده و به طور اولیه به عنوان روشی در مراقبت پرستاری از بیمارستان سرپایی و بستری داخلی است ولی اخیراً در زمینه‌های مختلف مانند اورژانس، یهوشی و جراحی نیز به کار میرود.

بحث و نتیجه گیری:

هدف از عمل بر پایه شواهد، تلفیق بهترین شواهد علمی با ارزشها و باورهای مندرج می‌باشد. از آنجا که پرستاری نقش موثری را در پیشبرد مراقبت مبتنی بر شواهد ایفا می‌کند و این شیوه حامل تمام متغیرهای مربوط به پرستار، بیمار و سازمان است و میزان تحقق آن به دانش، تجربه و فرصت پرستار برای شناخت و رفع نیاز بیمار بستگی دارد لذا آموزش پرستار در نحوه به کارگیری این شیوه بسیار حائز اهمیت می‌باشد.

واژه‌های کلیدی:

مراقبت مبتنی بر شواهد، پرستاری، آموزش

مدل استلر و ارتقای مراقبت مبتنی بر شواهد در پرستاری

زهرا آموزشی؛ دانشجوی کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد anzozeshivan@munis.ac.ir

زکبه امینی؛ دانشجوی کارشناس ارشد پرستاری دانشکده پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

زمینه و هدف:

هدف نهایی خدمات پرستاری ارائه مراقبت با کیفیت در راستای بهبود نتیجه خدمات برای بیمار و جامعه است. به طور طبیعی انتظار می‌رود که خدمات نظام سلامت مبتنی بر شواهد، روش‌ها و تصمیم‌گیری‌های علمی باشد. با وجود این، بسیاری از اقدامات مراقبتی، تنها بر روندهای سنتی و مشاهدات غیر سازمان یافته بالینی مبتنی هستند. لذا به کارگیری راهبردهایی جهت ارتقای مراقبت مبتنی بر شواهد در پرستاری ضرورت دارد.

مروری بر مطالعات:

مطالعات حاکی از آن است مدل‌های مختلفی می‌توانند به پرستاران برای تغییر عملکرد مبتنی بر شواهد کمک کنند. یکی از این مدل‌ها، مدل استلر است که این مدل سعی در استفاده از نتایج تحقیقات در سطح حرفه‌ای فردی می‌کند. مراحل آن شامل: فراهم کردن، اعتبار بخشی، ارزشیابی مقایسه‌ای، تصمیم‌گیری، انتقال و کاربرد و ارزشیابی می‌باشد. در این مدل تفکر انتقادی و تصمیم‌گیری مورد تأکید بسیار است.

بحث و نتیجه‌گیری:

استفاده از مدل استلر می‌تواند چارچوب مناسبی برای افزایش به کارگیری یافته‌های پژوهش در پرستاری جهت تسهیل عملکرد مبتنی بر شواهد باشد. تنها در صورتی که موانع موجود بر سر راه پرستاران همچون کمبود آگاهی، محدودیت‌ها در محیط عملکرد و... برای اجرای آن مد نظر قرار گیرد.

نتیجه‌گیری:

ارتقای مراقبت مبتنی بر شواهد در پرستاری مستلزم این است که پرستاران در حیطه‌های آموزش، بالین و مدیریت مهارت‌های استفاده از مدل‌های مختلف را بیاموزند و در عمل به کار گیرند. بنابراین لازم است با فراهم سازی محیط سازمانی مناسب و اصلاح آموزش پرستاری، انتظار انجام مراقبت مبتنی بر شواهد را در سازمان ترسیم داد و ضمن تقویت خودآموزی پرستاران برای عمل به شواهد، برخاسته از دانش حرفه‌ای، فرصت لازم برای مراقبت مبتنی بر شواهد فراهم نمود.

واژه‌های کلیدی:

مراقبت مبتنی بر شواهد، مدل استلر، پرستاری